

[Arne Bjerregaard.]

digvis må have så gennemgribende en registrering osv., tør jeg ikke tage stilling til på nuværende tidspunkt. Jeg kan bare ikke se i øjeblikket, hvorledes man undgår at få en registrering, hvis man virkelig vil have en effektiv kontrol med, hvem der har leveret en vare, som har en bestemt kvalitet.

For mig at se er der mange uafklarede spørgsmål, og derfor er jeg nødt til at sige, at vi vil ikke afvise forslaget, men vil positivt være med til at se på det i udvalget.

Hjortlund Christensen (DR):

Ved lovforslaget om udførsel af kartofler føler jeg, at regering og folketing blander sig i et erhvervsanliggende, som helt er ude af trit med folketingets opgaver. Det er bureaukrati, der i det hele taget ikke kan siges at være værdigt for kartofler.

Når hr. Fuglsang i forbindelse med dette lovforslag drager priser og kvalitet frem i år, så er det egentlig urimeligt, når man tænker på, at vi har haft to tørkeår, som vi ikke har haft magen til i dette århundrede, og det er klart, at det vil gøre sig gældende på både priser og kvalitet. Vi håber selvfølgelig ikke, det sker fremover.

Nu er der tilfældigvis ikke noget tilskud i forbindelse med denne lov, men jeg kan ikke lade være med at tænke på en bemærkning, jeg har læst i et engelsk blad, om, at man gav så store tilskud til kartofler, at folk ikke gad grave dem op.

Vi kan fra retsforbundets side ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse, og med formandens tilladelse vil jeg gerne have lov at meddele, at punkt 15 og 16 på dagsordenen kan vi heller ikke tiltræde, fordi de betyder en økonomisk diskriminering og er erhvervsforvridende. Disse landbrugslove har samme tilsnit som lovene om fiskeindustrien. Vi kan som sagt ikke medvirke.

Anden næstformand (Erlendsson):

Da det var en kort bemærkning, standsede jeg ikke taleren, men det sidste hører ikke til under denne forhandling.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Jeg skal da ikke nægte, at det ville forenkle forhandlingerne her i tinget en del, hvis man sådan kunne tage 7-8 punkter på én gang.

Jeg skal sige generelt om de bemærkninger,

der er sagt om dette forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kartofler, at det er ejendommeligt, at man nærer så stor skepsis over for et lovforslag, som rent faktisk er kommet til verden ikke på landbrugsministeriets foranledning, men på foranledning af de organisationer inden for landbruget, som har med kartoffelavlens at gøre, og på foranledning af de organisationer på den anden side, som varetager forbrugernes interesser. Man har anmodet landbrugsministeriet om at medvirke til, at vi får bedre ordninger med hensyn til kvaliteten af kartofler på det indenlandske marked.

Det er lige så klart, at kartoffelavlerne har haft nogle vanskeligheder, som der også er refereret til her. For et par år siden var priserne for lave, derefter blev de for høje, og derefter fik vi tørke. Årsagen til at forbrugerne har ønsket at gå ind i dette er naturligvis, at vi i hvert fald i visse perioder har haft meget høje priser på kartofler, og vi har haft kartofler her i landet af en enormt dårlig kvalitet. Derfor er det klart, at forbrugerne har en vis interesse i at få en kartoffel, der kvalitetsmæssigt passer til den pris, man betaler.

Det er ikke fra landbrugsministeriet, vi har haft kissejav med dette forslag, men vi er i hvert fald nogle gange i de senere måneder blevet spurgt om, hvorfor det ikke kunne gå hurtigere med at fremsætte et forslag af den karakter, der her er tale om.

Når hr. Ernst Schmidt siger, at erhvervet selv må betale, hvis de trænger til nogle fremskridt på disse områder, kan jeg sige til ham, at der står også i bemærkningerne, at da der er omkostninger ved de ting, der skal ordnes her med kartoffelavlens, skal der opkræves en afgift hos avlerne, og de skal selv betale omkostningerne. Kartoffelavlerne har også været med til at foreslå, at man får en ordning, hvorefter der i lighed med andre landbrugsprodukter kan opkræves en afgift på kartofler, som anvendes til de ting, som skal sættes i værk i henhold til denne lov.

Hr. Kofoed spørger, hvorfor det haster sådan, når der ligger et EF-forslag, som er godkendt af Parlamentet. Nu ved hr. Kofoed jo godt, at selv om Parlamentet har godkendt forslaget, er det ikke ensbetydende med, at det får en meget hurtig og en meget let gang igennem Ministerrådet. Så vidt jeg kan se, er det en sag, som det vil tage vældig lang tid at få igennem Ministerrådet, og derfor har vi syntes, at vi i Danmark ville lave en national ordning,